

[Fogh Rasmussen]

Under folketingets behandling af indeksslånerereformen i foråret 1982 gav såvel bolig- som økonomiministeren det løfte, at indeksoptioner skulle handles på et frit marked. På en konkret forespørgsel understregede de to ministre, at det ikke var regeringens hensigt at tvinge statslige eller andre fonde og institutioner til at købe indeksoptioner, hverken i bestemte mængder eller til bestemte kurser.

I en række udtalelser til dagspressen, senest i dagbladet Aktuelt og Morgenavisen Jyllands-Posten den 20. august 1982, har boligministeren imidlertid skabt uklarhed om regeringens holdning. Ministeren giver her udtryk for skuffelse over den ringe interesse for indeksoptioner fra diverse fonde og institutioners side og tilkendegiver, at hele grundlaget for afsætningen af indeksoptioner vil blive taget op til politisk behandling på ny.

Hvis diverse fonde og institutioner bliver tvunget til at købe indeksoptioner, vil det skabe højst skadelige forvridninger for kapitalmarkedet, som i sidste ende vil skade byggeaktiviteten.

Der er derfor behov for, at ministeren skaber klarhed over situationen og bekræfter, at regeringen fortsat ønsker indeksoptionerne omsat på et frit og åbent marked.

Besvarelse (27/8 82):

Boligministeren (Erling Olsen):

Det er rigtigt, at såvel økonomiministeren som jeg selv under folketingets behandling af indeksslånerereformen i foråret 1982 præciserede, at der sigtedes imod en rent markedsbestemt ordning. De statslige institutioner og fonde skulle efter økonomiministerens og min mening helt naturligt kunne købe indeksoptioner. Disse køb skulle dog alene være motiveret af et ønske om anbringelse af de pågældende fondes midler i også disse papirer ud fra en risikospredningsbetragtning. Fondene skulle med andre ord købe obligationer af hensyn til sig selv, men ikke af hensyn til obligationernes almindelige kursniveau.

Der viser sig nu ganske store introduktionsproblemer for indeksoptionerne på det frie marked. Spørgsmålet rejser sig derfor, om der kan gøres noget særligt for at hjælpe indeksoptionerne over begyndelse-

svanskelighederne. I det omfang dette måtte medføre ønsket om særlige støtteforanstaltninger for indeksoptionskursniveauet, foreligger der en ny situation, som må drøftes med folketingets partier.

Da byggeriets problemer i øvrigt hænger nøje sammen med problemerne i den almindelige økonomiske politik, må det være naturligt at tage spørgsmålet om indeksoptionernes kurs op i forbindelse med de løbende forhandlinger mellem regeringen og partierne om landets almindelige økonomiske politik.

Spm. nr. 1162

Til *indenrigsministeren (23/8 82)* af:

Waldorff (VS):

»Vil ministeren tage nogle initiativer over for amterne for at få nedbragt ventelisterne ved de arbejdsmedicinske klinikker og ambulatorier?«

Begrundelse

På amtsrådsmødet i Århus amt den 3. august 1982 behandledes et forslag om, at sygehusudvalget skulle sørge for at træffe foranstaltninger til nedbringelse af de lange og stadig voksende ventelister ved den arbejdsmedicinske klinik.

Forslaget blev afvist. Dette til trods for at ventelisterne nu er så lange, nemlig omkring 8 måneder, at det kan få alvorlige konsekvenser for patienterne, og til trods for at klinikken nu igennem 3 år har forsøgt at illustrere, hvor nødvendigt det er med en styrkelse af klinikken, bl.a. beskrevet i en rapport, som blev udsendt af klinikken i marts 1981.

På arbejdsmedicinsk ambulatorium i Holbæk er der for øjeblikket en ventetid på 5-6 måneder.

På rigshospitalet, der godt nok sorterer under en anden minister, er ventetiden også uacceptabelt lang, nemlig for tiden omkring 3 måneder. Ventetiden er naturligvis kun et symptom på et stort arbejdspress, der betyder, at når patienterne endelig kommer til undersøgelse, får de overhovedet ikke den behandling, som de burde have. Der er generelt ikke tid eller ressourcer til en ordentlig og grundig vejledning i de mange aspekter, en arbejdsforårsaget sygdom har, ligesom der hel-